

ги отблъснахъ за малко. Но като бѣха твърде много, решихъ да се оттегля на друга позиция, единъ часъ разстояние отъ Влашко село, дето и сега се намирамъ. Днесъ, като се разговорихъ съ своитѣ хора, решенъ съмъ да отида напредъ къмъ Стара планина, затова, ако би че имате и вие сжщото желание, моля ви да ми отговорите решително. Ще чакамъ утре до пладне вашия отговоръ и като нѣма много турци, ако вий одобрявате мнението ни, тръгнете съ вашитѣ хора часъ напредъ, за да вървимъ всички ведно братски, за тамъ, дето ни зове длъжността ни; а колкото селяни вѣоржжени . . . нека останатъ да си пазятъ селата. Време вече да се бавимъ не ни остава и зима ще настане и не ще можемъ принесе на народа си никоя полза, ако още се бавимъ тукъ. Мислете добре закжде сте тръгнали, закжде сж го последвали вашитѣ момци и каква отговорностъ ви остава, ако не си изпълните длъжността, която имате къмъ тѣхъ. Поздравлявамъ ви братски и чакамъ часъ напредъ най-късно утре следъ пладне отговора Ви.

Вашъ като братъ

Ф. Тотю

Притвореното писмо съ особенъ човѣкъ на часа да изпроводишъ до генералъ Черняевъ. Пишемъ му за оржие за селянитѣ и за насъ за бомби и барутъ . . . още . . . нека ми се пратятъ . . . нашия пжтъ, ако вие . . . не дойдете съ насъ.

(Арх. Н. Б. № 8603, въ последната бележка съ многоточие сж означени нечетливитѣ думи).
10 VII 1876 год. Между Влашко село и Ст. планина.

Господа П. Хитова,

Споредъ договора отъ вчера не можахме да се срещнемъ. Моля ви, явете ни цельта ви коя е; ний решихме да идемъ напредъ, щото сме по сигуръ споредъ договора на нѣкого си, че не ще има много войска да ни посрещне, че войскитѣ отъ Берковица дойдоха на манастира.

Моля ви, мислете и решете по-маторно (?) и по-сигурно, защото и времето минава напраздно и ще влѣземъ въ зимата, безъ да се ползува народътъ отъ насъ. Възможно е да дойде Х. Македонски, за да заминемъ наедно.

Очаквамъ отговора ви утре до 12 часа. Както и да е, да отговорите и да си дадете мнението, като ви поздравя сърдечно и съмъ за всегда вашъ братъ.

Ф. Тотю